

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2012 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: (del.) SSR Dariusz Dąbrowski

Protokolant: Tomasz Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2012 roku, w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...)

z siedzibą w P.

przeciwko D. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

I uznaje za niedozwolone i zakazuje D. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł. wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowień wzorca umowy o treści:

„Zwroty są akceptowane wyłącznie w oryginalnych opakowaniach (...)” (§11),

II zasądza od D. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł. na rzecz (...) z siedzibą w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III nakazuje pobranie od D. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych,

IV zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego.

XVII AmC 300/11

UZASADNIENIE

Pozwem z 9.02.2011 roku (...) z siedzibą w P. wystąpiło o uznanie za niedozwolone i zakazanie wykorzystywania w obrocie z konsumentami przez D. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) postanowienia wzorca umowy o treści „Zwroty są akceptowane wyłącznie w oryginalnych opakowaniach (...)” - §11 wzorca. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zapis ten jest rażąco sprzeczny z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przedmiotowa klauzula przewiduje uzależnienie prawa konsumenta do odstąpienia od umowy zawartej na odległość od tego, aby odsyłany towar był w oryginalnym opakowaniu, podczas gdy ustawa nie wprowadza takiego wymagania.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że unormowanie zawarte w Regulaminie nie jest indywidualnym unormowaniem umownym a ponadto brak jest podstaw do uznania tego postanowienia za klauzulę niedozwoloną. Na rozprawie pozwana wskazała, że kwestionowany zapis w jej rozumieniu dotyczy takich sytuacji kiedy opakowanie jest integralną częścią zakupionego towaru.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, wobec przyznania przez pozwaną, stosowanie przez nią w obrocie z konsumentami wzorca umownego o przedstawionego przez powoda (k. 10-13). Nadto pozwana nie zaprzeczyła, że w treści stosowanego wzorca znajduje się zakwestionowane postanowienie §11. Sąd uznał ten fakt za przyznany na podstawie art. 230 kpc.

Zgodnie z art. 385¹§ 1 kc postanowienie umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Nie dotyczy to jednak postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Uznanie postanowienia umownego za niedozwolone i wyeliminowanie go z obrotu wymaga zatem łącznego spełnienia następujących przesłanek:

- postanowienie umowy zawieranej z konsumentem nie zostało uzgodnione indywidualnie – tj. konsument nie miał rzeczywistego wpływu czyli nie podlegało negocjacom, lecz zostało narzucone konsumentowi;
- prawa i obowiązki konsumenta ukształtowane zostały w sposób w sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają interesy konsumenta;
- postanowienia umowne nie dotyczą sformułowanych jednoznacznie głównych świadczeń stron.

Zakwestionowane w pozwie postanowienie „Regulaminu” dotyczy sytuacji, w której konsument powziął zamiar zwrotu zakupionego towaru, a zatem nie dotyczy głównego świadczeniem stron w umowie sprzedaży.

Zdaniem sądu zapis ten jest sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interes konsumentów.

Przyjmuje się, że istotą dobrego obyczaju jest szeroko rozumiany szacunek do drugiego człowieka (tak np. wyrok SN z 8 czerwca 2004r., I Ck-635/03). Z dobrymi obyczajami kłóci się zatem takie postępowanie, którego celem jest zdezorientowanie, wykorzystanie niewiedzy konsumenta przy kształtowaniu stosunku prawnego, nierzetelne i nierównorzędne traktowanie konsumenta. Rażąco naruszenie interesów konsumentekich przejawia się zaś przede wszystkim w rażąco niekorzystnym ukształtowaniu sytuacji ekonomicznej konsumenta. Z taką sytuacją mamy, w ocenie Sądu, do czynienia w niniejszej sprawie.

Żaden z obowiązujących przepisów nie wymaga od kupującego zwrotu towaru w oryginalnym opakowaniu. W przedmiotowej sprawie mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 2.03.2000 roku o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz.271 z późn. zm.), który reguluje umowy zawierane na odległość. Art. 7 ust. 3 ustawy wskazuje, że w razie odstąpienia od umowy umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. Jeżeli konsument dokonał jakichkolwiek przedpłat, należą się od nich odsetki ustawowe od daty dokonania przedpłaty. Z powyższego zapisu wynika obowiązek zwrotu przez konsumenta towaru w stanie niezmienionym, jednakże nie wynika obowiązek zwrotu w oryginalnym opakowaniu. Odstąpienie od umowy może wszak nastąpić po rozpakowaniu towaru przez konsumenta, a nawet zniszczeniu opakowania. Pozwana na rozprawie podała, że jej zamiar, znajdujący odzwierciedlenie w kwestionowanym zapisie, obejmował opakowanie, które jest integralną częścią zakupionego towaru. Nie wynika to jednak z zapisu Regulaminu, a tym samym może wprowadzać konsumenta w błąd co do jego uprawnień. Konsument chcąc odstąpić od umowy zawartej na odległość – na co przysługuje mu 10 dniowy termin – może już wyzbyć się opakowania, w którym towar otrzymał, wówczas może mieć błędne przekonanie, że od umowy odstąpić nie może, lub też poszukiwać opakowania tożsamego z oryginalnym, co może narazić go na nieuzasadnione koszty. Tym samym

zapis ten należy uznać za sprzeczny z dobrym obyczajem, a ponadto naruszający jego uzasadnione interesy, przede wszystkim interes ekonomiczny.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 385¹ kc uwzględniono żądanie pozwu i na podstawie art. 479⁴² § 1 kpc orzeczono jak w sentencji wyroku

Na podstawie art. 479⁴⁴ kpc zarządzono publikację prawomocnego wyroku na koszt pozwanego.

Na podstawie art. 98 kpc orzeczono o kosztach postępowania.